

यत्तु बुद्धे चेन्नक्षेमप्रापणमिहैव न दुःखमुपलभेतेत्यार्षवचनमुदाहृतं तत्राह निर्द्वद्वा इति निर्द्वद्वाः शीतोष्णादिजहर्षविषादशून्याः अतएव निरुन्मस्काराः न कंचिन्मस्कुर्वीति यतः निराशीर्बधनाः प्रार्थनापाशशून्याः यतः पापेभ्यो वासनाहेतुभ्यो विमुक्ताः शुचयः स्वभावशुद्धाः अमला आगतुकदोषशून्याः यतएवं विधाभरतसंवर्तोदयो बहव उपलभ्यन्ते ऽतः आपस्तंबोक्तिज्ञानाधिकारिणां कर्मणि श्रद्धोत्पादनार्था अन्यथापूर्वादाहृतेन तदीयेन ज्ञानफलाभ्युपगमवचनेन विरोधः स्यात् एतेन गौतमोक्तिरपि ऐकाग्रस्य पराव्याख्याता वेदितव्या ॥ २ ॥ ३ ॥ लोकाः लोकांत इति काम्यमाना विषयाः सनातनाः नित्यसिद्धाः तएते सत्याः कामा अचूनापि धाना इति श्रुतेः अन्तर्देहादितादात्म्याध्यासः गार्हस्थ्ये असत्यस्वर्गादिप्रदकर्मधिकारनिमित्ते किमपि प्रयोजनं नास्ति नहि प्राप्तसांख्योभिक्षामन्विच्छति ॥ ४ ॥ ननु तथापि कैकेयजनकादीनां गार्हस्थ्ये एव विद्वत्स्वदर्शनात्कर्मसमुच्चितैव विद्याफलाय भवतीत्यभिप्रेत्याह यदीति यदि एषा निर्द्वद्वादिविशेषणवचनैव ज्ञाननिष्ठा गार्हस्थ्यमंतरेण न भवति प्रवर्तते एनानिष्ठादांतु समर्थो भवति ॥ ५ ॥ ६ ॥

निर्द्वद्वा निरुन्मस्कारानिराशीर्बधनाबुधाः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यश्चरंति शुचयो ऽमलाः ॥ २ ॥ अपवर्गैथसंत्यागे बुद्धौ चरुत निश्चयाः ॥ ब्रह्मिष्ठा ब्रह्मभूताश्च ब्रह्मण्येव कृता लयाः ॥ ३ ॥ विशोकानष्टरजसस्तेषां लोकाः सनातनाः ॥ तेषां गतिं परां प्राप्य गार्हस्थ्ये किं प्रयोजनं ॥ ४ ॥ स्युमरश्मिरुवाच यद्येषा परमाकाष्ठा यद्येषा परमागतिः ॥ गृहस्थानव्यपाश्रित्य नान्यः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ यथामातरमाश्रित्य सर्वे जीवंति जंतवः ॥ एवं गार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्तत इतराश्चमाः ॥ ६ ॥ गृहस्थ एव यजते गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ गार्हस्थ्यमस्य धर्मस्य मूलं यत्किंचिदेजते ॥ ७ ॥ प्रजनाद्यभिनिर्वृत्ताः सर्वे प्राणभृतो जनाः ॥ प्रजनं चाप्युता न्यन्न कथंचन विद्यते ॥ ८ ॥ यास्तु स्युर्वर्हीरोषध्यो बहिरन्यास्तथाद्रिजाः ॥ ओषधिभ्यो बहिर्यस्मात्प्राणा कश्चिन्न दृश्यते ॥ ९ ॥ कस्यैषावाग्भवेत्सत्यामोक्षो नास्ति गृहादिति ॥ अश्रद्धयानैरप्राज्ञैः सूक्ष्मदर्शनवर्जितैः ॥ १० ॥ निरासैरलसैः श्रतैस्तप्यमानैः स्वकर्मभिः ॥ शमस्योपरमोदृष्टः प्रव्रज्यायामपंडितैः ॥ ११ ॥

एजते एजकंपने यत्किंचित्सुखार्थी चेष्टेतस्य धर्मफलस्य सुखस्य मूलं गार्हस्थ्यमेव ॥ ७ ॥ जनाः येन प्रजनादिना प्रजोत्पादनादिना अभिनिर्वृत्ताः सर्वतः सुखिनो भवंति तत्प्रजनं प्रजनादि अन्यत्राश्रमांतरे नास्ति ॥ ८ ॥ यास्त्विति बर्हीषितृणानि ओषध्यो धान्यानि बहिरन्या ओषध्यो ऽद्रिजाः सोमपूतिकाद्यास्तासामपि मूलं दृष्ट्यादि गार्हस्थ्यमेवेति व्यवहितातीतेन संबंधः तथासाह अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपनिष्ठते आदित्याज्जायते दृष्टिर्दृष्टेरन्ततः प्रजा इति ओषधिभ्यः प्राणादिति समानाधिकरणे पंचम्यौ ओषध्या लकान् प्राणाद्वह्निर्न कश्चिद्दृश्यते अतो विश्वोऽस्य दितुर्गार्हस्थ्यमेवेति भावः ॥ ९ ॥ तथापि मोक्षसाधनत्वं गार्हस्थ्यस्य नास्तीत्याशंक्याह कस्येति ॥ १० ॥ निरासैः अप्रतिष्ठैः काणत्वादिदोषाद्गार्हस्थ्यं कर्तुं मशकैरित्यर्थः अतएव स्वकर्मभिः काणत्वादिप्रद्वैः प्राक्कृतैस्तप्यमानैः ॥ ११ ॥